

Namsos kommune

Nåavmesjenjaelmien tjjelte

Send inn ditt innspill til høring

Innsendt	04.05.2026 15:06:58
ReferanseID	NAM0181-1552800
Innsender	
Opplysning om innsender	
Hvem sender du på vegne av	
☒ Deg selv	
☐ På vegne av en organisasjon	
Kontaktperson	
Fornavn	Etternavn
Ingebjørg Fyrileiv	Guldvik
E-post	
ifg_933@hotmail.com	

Velg fra listen

Liste med aktuelle saker hvor du kan sende inn ditt innspill

Velg i listen

Framtidens skolestruktur i Namsos kommune

Ditt innspill

Gi din uttalelse i saken

En personlig beretning om en altfor lang skolevei – og skolens verdi i bygda

Jeg er så trøtt. Jeg tvinger meg motvillig ut av senga, tar en rask tur innom badet, søvn i øynene og slørete syn. Jeg rekker nesten ikke å sitte ned ved kjøkkenbordet, hiver i meg frokosten, er innom badet igjen og til slutt løper jeg ned til bussen – som gjerne står og venter på meg fordi jeg er for sent ute.

Jeg er en 15 år gammel ungdom, men likevel et barn.

På bussen, som går fra Salsnes til Jøa via Frøvarp, sovner jeg ganske fort. Turen tar omtrent en time, og når jeg våkner utenfor ungdomsskolen på Jøa, er jeg om mulig enda trøttere.

Skoledagen går sin trøtte gang. Ingen god ettermiddag. Ingen god natt.

Når jeg våkner neste morgen, føles det som jeg akkurat har sovnet. Jeg er stressa. Redd for at bussen skal kjøre fra meg.

Dette var tre slitsomme år for en femtenåring.

Forestill dere hvordan dette er for en femåring, og da i ti år.

En for stor kostnad for helsa

Vi er alle forskjellige. Noen vil kanskje takle en slik hverdag. Andre vil ikke takle det i det hele tatt.

Familier vil måtte ta valg.

Ikke fordi de vil, men fordi de må.

Foreldre vil sine barns beste. Det vil Namsos kommune også.

Men ingen kan si at det er barnets beste å sitte på buss i opptil to timer hver dag, slik høringsforslaget for nedleggelse av Sørenget skole legger opp til for dem som bor i ytterkantene.

Jeg var 15. Det var ille nok.

Jeg ville ikke sendt en femåring ut på en slik skolevei.

Jeg ville flyttet. Motvillig.

Og med det bidratt til at distriktet sakte dør.

Superlim.

Skolen er mer enn en skole. Det er en samlingsplass i bygda, en arena der store og små møtes, på arrangementer gjennom skolen, og idrettslag, fritid og frivillighet.

Skolen og barnehagen er limet i bygda. Forsvinner skolen, forsvinner ofte barnehagen etter. Ringvirkningene er store. Den beskjedne innsparingen på rundt én million kroner i året kan fort bli et tap i arbeidskraft, i tilflytting og i skattekroner.

For det er ikke gitt at familier som må flytte, flytter til Namsos. Bor de på bygda, vil de heller kanskje finne seg ei ny bygd de kan trives i, i en kommune som verdsetter distriktsskolen.

Der limet er til å stole på, og ingenting vil falle fra hverandre, gå i oppløsning og dø ut.

Våken nå.

Da jeg som 15-åring satt og sov på bussen til ungdomsskolen, drømte jeg om å flytte hjem til Salsnes når jeg ble voksen.

Det var lenge aktuelt. Men da skolen og barnehagen ble lagt ned, og jeg fikk egne barn, var det ikke lenger et reelt valg. Selv med Sørenget bare 30 minutter unna, satt erfaringene fra bussturen for dypt.

Mange småbarnsfamilier velger bort bygder uten skole og barnehage. Jo lengre unna sentrum man vurderer å bosette seg, desto viktigere blir nettopp det.

Jeg forstår at Namsos kommune må spare penger.

Men ikke her.

Jeg vil vise til Adrian Köhler sitt høringsinnspill, som peker på alternative måter å gjøre nødvendige innsparinger på.

Bussturen på én time var ikke 15-åringens beste.

Bussturen på én time er ikke barnets beste.

Sørenget er ikke bare en skole. Det er hjertet som holder bygdene levende.

Om du ønsker kan du sende inn legge ved uttalelsen som vedlegg

Vedlegg til innspill